

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: وصلت حضرت "نظیمی" Waslat Hasrat-Nazimi
برگردان از: م. ن.
۲۱ فبروی ۲۰۱۶

سرنوشت بس دشوار آوارگان داخلی افغانستان

اطفال آوارگان داخلی در افغانستان از گرسنگی، سوء تغذیه و بیماری رنج می برند. اکثر آنها با پدر و مادرشان از تهدید طالبان فرار کرده اند و در محله های فقیر نشین کابل در "گل و لای" گیر مانده اند.

کودکان زیر خط فقر:

از چند دهه به این طرف، افغانستان یکی از فقیرترین کشورهای جهان است [با وجود منابع سرشار و دست نخورده طبیعی اش]. از مترجم]. قرار اعلامیه وزارت صحت عامه افغانستان، حدود ۳۶ درصد جمعیت این کشور زیر خط فقر زندگی می کند. به دلیل جنگ های متداوم، عدم اطمینان به زنده ماندن، به این بدبختی اضافه می شود. اکثر آنها را جنگ از مناطق بود و باش شان آواره می سازد. در نتیجه: بسیاری از خانواده ها از گرسنگی که سلامت کودکان شان را به خطر می اندازد، رنج می برند.

گرسنگی و سرما:

بسیاری از کودکان از علائم سوء تغذی و بیماری، که دلیل آن تغذیه نامناسب است، رنج می برند. قرار گزارش "سازمان ملل متحد" سوء تغذیه اطفال افغانستان از سال ۲۰۱۲ به این طرف به طور چشمگیری افزایش یافته است. زمستان سرد و تلخ این وضعیت را تشدید می نماید.

همواره در حالت فرار:

به خصوص زندگی اطفال آوارگان داخلی خیلی سخت است. قرار گزارش "آژانس پناهندگان ملل متحد" (۱) بالاتر از نیم میلیون انسان در افغانستان از ترس طالبان، که مجدداً در جنوب افغانستان قدرت را به دست آورده اند، در حالت فرار اند. اکثر آنها در محله های فقیر نشین کابل، در کلبه های موقت گلی یا خیمه های ژولیده زندگی می کنند.

فَلتِ جانگداز:

این پسر در یکی از پناه گاه های کابل مجبور است، با کفش های بزرگسالان راضی باشد. کمی از اطفال لباس هائی به اندازه اندام شان به تن دارند. بسیاری آنها با وجود زمستانی با منفی درجه را ، بدون بوت سپری می کنند. دولت افغانستان [ظاهراً] پول ندارد، تا به آوارگان داخلی خود به درستی کمک کند. اینها [پناهندگان] تنها به کمک / اعانه های مالی از خارج اتکاء دارند. اما این کمک ها هرگز کافی نیست.

بدون آب، بدون برق:

در محله های فقیر نشین آوارگان داخلی نه آب وجود دارد، نه برق. آوارگان تقریباً فاقد همه چیز اند. اطفال شان کمترین شانس تعلیم و تربیه را ندارند. اغلب والدین شان بیکار اند و توان به مکتب فرستادن فرزندان شان را ندارند.

طفولیت گم شده [.... ریوده شده، از مترجم] :

بعضی اطفال در زباله ها در جست و جوی چیزی برای خوردن یا فروختن می باشند. در بسیاری از فامیل های آواره، اطفال مجبور اند، پول نفقه فامیل را به دست آرند. پسران و دختران خوردسال یا بالای تعمیرات و یا به حیث دستفروش روی سرک ها کار می کنند، تا در تمویل آنوقه فامیل شان نیز سهمی داشته باشند.

وطن گم شده [.... فروخته شده، از مترجم]:

فامیل های آوارگان داخلی در یک وضعیت ناامیدی به سر می برند. در قصباتی که سابق زندگی می کردند، اوضاع به کلی نا امن است. در پایتخت نه جای اقامت دایمی و نه آذوقه برای شان مهیاست. با آن هم به تعداد آوارگان داخلی هر سال افزوده می شود.

امید نابود شده:

قرار پیش بینی "ملل متحد" بعد از خروج نیرو های غربی [که خود عامل این همه بدختی ها اند. از مترجم] به تعداد آوارگان داخلی افزوده خواهد شد. بعد از ۱۲ سال [۱۴ سال] دخالت "ناتو" و میلیارد ها پول کمک، این اطفال در آینده نیز شانس برای تعلیم و تربیه، صحت و مصونیت ندارند.

منبع:

قنطره : <http://de.qantara.de/seite/bildergalerien>

۱. (UNHCR)